

[Bernhard Baunsgaard.]

hvad jeg sagde første gang: vi må også røre ved byerhvervenes særlige indkomstskat, når vi er i gang med denne lov.

Juul-Madsen (KF):

Finansministeren skal ikke have utak fra det konservative folkeparti for genfremsættelsen af forslaget vedrørende ændringer i lov om særlig indkomstskat. Finansministeren vil også vide, at det ikke skyldes manglende interesse eller manglende støtte fra mit partis side, at ministeren ikke fik sit forslag igennem i den forrige folketingssamling.

Jeg vil gerne have lov til at understrege, at tiden, der er gået siden den 15. marts, da dette forslag første gang blev fremsat i folketinget, kun yderligere har tydeliggjort, hvor nødvendigt det er, hvis man ønsker at bevare fri bevægelighed og fleksibilitet i erhvervslivet, at der lempes på en lang række områder vedrørende denne lov, som vi populært kalder for loven vedrørende kapitalvindingsskat på fast ejendom.

Vi har i mit parti den opfattelse, at når en lov om beskatning ved salg dels fjerner grundlaget for genanskaffelse — og det er jo her, hr. Grünbaums særlige teori falder fuldstændig til jorden, for følger vi hr. Grünbaums synspunkter, så fjernes grundlaget for genskaffelse — og det er det, der er tilfældet med den lov, vi har for øjeblikket, og som ikke længere passer til den udvikling, der har været inden for priserne på erhvervs-ejendomme, dels samtidig ved sit krav om skat beslægtet med de ofte beskedne kontante midler, der fremkommer ved ganske almindelige ejendomssalg, så er en sådan lov jo først og fremmest en lov om konfiskation af værdistigninger, der skyldes inflationen og dermed pengeforringelsen. Efter vor opfattelse er dette forhold særlig grelt, når man tager i betragtning, at stigende ejendoms-værdier, herunder ikke mindst stigende grundværdier, jo betyder stadig større årlige skatter til stat, amt og kommune. Vi har altså i det hele taget den opfattelse, at den nuværende lov, sådan som den er udformet, hindrer en fri omsættelighed, hindrer et normalt generationsskifte, og også hindrer, at man, når man skal nyde sit otium, på en fornuftig måde kan afhænde sine værdier.

Vi ved jo, at siden 1965, altså inden for en 8-årig periode, er ejendommene i Jylland steget 130 pct., på øerne er de steget 90 pct., når vi ser bort fra det nordsjællandske område, hvor de er steget meget mere, og det giver altså en årlig stigning i priserne på 16 pct. i det jyske område og 11 pct. i øområdet. Det er klart, at på denne baggrund kan et årligt tillæg på 6 pct. sat i forhold til den 13. alm. vurdering jo ikke tilnærmelsesvis holde takt med den inflatoriske udvikling.

Derfor kan det konservative folkeparti tiltræde hovedsynspunkterne i det lovforslag, som ministeren har fremsat. Så kan vi jo drøfte detaljerne og drøfte, om dette eller hint forslag eller denne eller hin procentsats er den rigtige.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at jeg deler betænkeligheden med hensyn til, at det, man kalder ekstraordinære fortjenester, skal beskattes med 75 pct. i stedet for de 65 pct., som tilfældet er i dag. Jeg gør opmærksom på, at vi jo har en helt anden lov, nemlig lov om frigørelsesafgift, som tager sigte på at beskatte det, man kalder fortjeneste i forbindelse med udstykning o. lign., altså de egentlige ekstraordinære fortjenester.

Vi kan fra vor side tiltræde de ændringsforslag, der er stillet vedrørende jordrentebrugene. Vi kan også tiltræde de ændringsforslag, der er stillet vedrørende jordfordeling. Det er rimelige ændringer, som har mit partis fulde støtte.

Vi er derimod ikke så begejstrede for, at finansministeren i forbindelse med de ændringer, han foreslår vedrørende ekspropriation, nøjes med at give et bundfradrag på de nævnte 30.000 kr. Dette fradrag vil jo kun i nogle tilfælde løse problemerne. Jeg har samme opfattelse som hr. Jens Foged, at her burde man i virkeligheden tage skridtet fuldt ud og sige, at når det offentlige eksproprierer og derved jo fratager den enkelte borger den valgmulighed, han ellers har, nemlig muligheden for at sige nej til en ejendomshandel, så må man også fra det offentliges side sige, at en handel er en handel, og så er det urimeligt, at man i forbindelse med ekspropriation opkræver en særlig skat.

Jeg vil til slut understrege, hvad andre også har sagt, at denne sag jo sandelig ikke kun har betydning for landbrugserhvervene